

57.
M u i s t u t u s

Yhdelle Jumalifelle Sielulle

Pyhymifest alinoma Rukouxis.

W. F. D Jesu Christ sä autuden ic.

Emanuel taiwaas mun Jesuren, lohdat' minua' Ansios woimall', Sill Moseren laki mun runnel-
lut on, Ja khyneleill' täyttänyt silmän, Ah! ar-
mahda Jesu myös mailman pääll', Kuin minua
rundele autuden tiell, Ja sano: jo Jesus sun
hyljäis.

2. Itkewill' silmill' mailmaan tulin, Waan kos-
kan siit wahwistuin ajas, Miin mailman kansa
synnis juorin, Ennen kuin tundoni heräis, Wastu-
dest mun täyty lapsen tulla, Jos tahdon mun Je-
suren lapsi olla, Ja seurata Karizat' ijan.

3. Iaina O Jesu! mull kärsimystä, Ettän tä-
män elämän ehdon', Boittaisin kaikki mun wihol-
lisen, Niinkuin yr wäkewä Sangar, Ett' koskan
tääll' taistellut wiinamäes, Sitt weisata saisin Ka-
rizan häis, Jesurell' mun eloni HERRall'.

4. Autuden järjestys armon ajas, On hurkas
elämäkerta, Ahdistettuun sieluun leposia On Jesu-
ren Weren wirta, Jos mailma wiha, kyllä Je-
sus autta, Mä rukoilen Isää ain Pojan kautta,
Hän on ain ainoa apun'.

5. Salemin Kaupunp jok' ylhäll' ombi, Mun
sielun riemulla täyttä, Ja Jesuren Werä myös
Golgathasa, Mun sielun welasta päästä, Wanhur-
skauden Auringo Jesu Christ, Mä seison nyt
murhen khynelis, Aut' Ansios turwaan aina.

6. Belialin ojat mun Jesuren On ymbärins
kiedonut täällä, Hän pilkattin mailmald niinkuin
mekin, Ihans päiwinä maan päällä. Waan kosta

mun Jesuxen duomioll' tule, Silloin mond sieluu
kyll wapise, Joka radell' on Jesuxen lambait.

7. O! ihanat wuodet ja armo-päiwät, Kosk'
Jesuxen piinaa tääll' tutkin, O! ihanat wiikot ja
autuat hetket, Kosk' Karikan ristiä muistin, Ne
hetket mun eteeni awais taiwan, Ne liewitit sie-
lun waikian waiwan, Jost Emanuel sua kiitan.

8. Jesuxen werisen Jaanan alla, Mä isen
nyt kohdastans annan, Ja hänen laupian kas-
wons eteen, Mun puutoren aikanas kannan, O!
Jesu suloinen Ilkämiehen, Lohdut' mun suruinen
sydämmen, Näill' wiimeisill' mailman' hetkill'.

9. Eija ett' Jesus on luwann' tulla, *) Duo-
mihemaan koko maan piirii, Hän andapi kullengin
töidens jälken, Ja lapsens riemulla täyttä, Ah!
Jesu suloinen Armon Isä, Minulle heikolle woi-
maa lisä, Ett' Tahtos tekisin aina.

10. Te woiman Engelit eläwain maall', **) Ja
palwelewaiset Henget, ***) Te suloiset ihmisten
Bartiat, Jost' Karikall' kiitosta laulat, Olkat
mun leikajan synnin maasa, Ett' ijät fitt yhdes
taiwasa Ain Händä kiittää saisin.

11. Hesekiel †) Propheta on kirjoittanut, Kuing'
taiwan talosa ombi, Juur kirkas paiste ja rie-
mun meno, Niill' autuill' ostetuill' maasta: Tä-
män näk' ††) muinen myös Stephan waina, Kosk'
Judan Kansa händ kiwll' surma, Niin taiwas
leimahti awoi.

12. Kyustus yr Kirkon Opettaja, Hän taiwan
iloista puhu, Ja kuinga ne walitut sielut siellä,
Ei Jumalan kiitoreen suutu. Nyt Christityt rak-
kaat mä muistutan teit, Ett' rukoilett' Jesust,
Kuin muistan' on meit', Kosk' edestäm ristisä rippui.

13. Amos, HExran Propheta sano: Ett' Da-
widin huone ja maja, †††) Taas ylösraketan niin

*) Matth. 12: 41. **) Ebr. 14: 1. ***) Ps. 91:

11. †) Hes. 4: 2, 7. ††) Ap. t. 7: 5, 6. †††)

Amos 9: 11.

kuin enneng'; Ne meidän sielumme owat, Jost
Adamis langenn' on kaikki täällä, Näit JEsus
rakensi ristin päällä, Ja lepytti Jsans wihan.

14. Elias ollesans täsä elos On wafaisell sydä-
mell ruokoill': Ah! kagokat Taiwan wesi-lähteit,
Hän ilmast juoremast esti, *) Wiel' tulisill' Wau-
nuill' läri täälldää, Kost temmattin Taiwaseen elä-
wäldä; Näin Rukous hedelmän kanda.

15. Nainin **) lesken kynnelden-wirsi, on JEs-
surell' kelwannut aiwan. Rukouren kautta me
kaikki woitam, Mit' ikänäns nimittä taitan: Ru-
kous tuo meill' uudet Taiwat, Rukous liewittä
kaikki waiwat! Siis rukoilkam ahkerast aina.

16. Näin nöyrä rukous HERran edes On
woima ja hedelmit' tähnäns, Moses hän muinen
niin kauwan rukoil', Ett' wäsyi ja langeis maa-
han, Hän rukoil' niin kauwan ett' langeis maa-
han: Niin pitä JEsust rukoildaman, Sitt' wasta
on rukous kuultu.

17. Ei se ol' niin kewiä autuax tulla, Kuin
muutamat puhuwat siitä, Wanhurstat wapisee
armon liitos, Ett' usiasti horjahta tahto. Jos jo-
ku tääll' pahasa erä maasa, On yhdengin hetken
pais JEsusta, Niin Engelit itkewät Taiwaas.

18. Mikodemus ***) JEsureld kysyi muinen,
Mikä autuus ja elämä seiso? Käändyy ja palat'
hänen JEsus käski, Ja lapseri jällens tulla. Ei
tahdo nyt kufan lapsi olla, Waan kaikell on mieli
autuax' tulla, Ah ei ilman parannust!

19. Taborin wuorell' on hywä olla, sill' JEs-
sus on kirkkaana siellä, Waan mengön en'st jokai-
nen yrittitarhaan Ja sitten Golgathan wuorell',
Mä ymmärrän surun, ja murhen päiwät, Joiden
läpis' Jumalan lapset käywät, Sisäll' Jsän Kun-
n. a Taiwaan.

20. Yr Eremiti on myös nähnyt, Kuing' yh-
ten' hetken' ja tiiman', Kolmkymmend' tuhat ih-

*) 2 Kun. 11. ** Luc. 17: 12. *** Joh. 3: 5.

misten sielun On HERRan duomioll tullut, Joist
kari sielun waan autuar tuli, Muut kaitt' kado-
tuyen duomion kuulit, Ja sysättin kuoleman kuop-
paan.

21. Taimallinen Isä mun kunnian HERRa,
Älä duomioll' käy mun kankaan, Sill' sinua pal-
welen tästälähin; Sä olet mull' autuden ansainn'.
Mä itken haikiast nyt Jeremian kanka: Ah! JE-
su, Ah! JESu nyt armois ota; Jo pelwosta rat-
ki raukeen.

22. Näretöin on Sun laupiudes, O! JESu
Kunnian HERRa; Sä Woiton Ruhtinas Jera-
elis, Eit' syndiset euä Sull' kelpa. Näin Chri-
stityt rakkaat on JESus huutan': Tulkat nyt
sisälle Waldakundaan, Jot' walmistett' on katu-
will' sieluill'.

23. Sentähden mahdamme rohkiaist siis Armo-
Jstuimes tygö käydä, Sä Elämän Tie JESu
Christ', Kuin syndim kaitt' maroit täällä, Ah!
aurem ehdi, rukoilem wisist, Älä luowu meist
suurist syndist, Waan saata Caanan Maalle.

24. Evangeliumin *) saarnan kautta Me peria
taidamme Taiwan; Mut JESu ett' pääsimm' lain
alda, Joka meit' peljättä aiwan, Sill' nuoruden
synnit meill' muistos owat, Waan kuitengin JE-
suxen Beri-Haawat, Meit' niistä pelasta taitaa.

25. Nyt täsä mun sielun armon tilas, Mä
JESuxen Kuolemaan turwaan; Ei muuall' apuu
eit' lohduitusta, Eht' en mä wiel' totisest usko;
Se epä-usko mix minua waiwat, Sill' katuwain
sieluin on Isä Taiwaas. Ah! JESu mun uskon
wahwist'.

26. Ei ole nyt khynelet filmis enä, Ne JESus
on Werelläns muuttan', Nyt ijankaittisey riemu-
wiinay, Kuin luwann' on omasta suustans: Itt'
uudesa Salemin Kaupungisa, Hän tahtopi khyne-
let ilox muutta, Ja kaitki ne pojjes pyhki.

*) Matth. 9.

27. Golgathas JESus mun wisketty, Ett' synnin welasta pääsin. Aut' JESu ett' eläisin tahtos jälken, Mun elon ehtoon asti, Ett' kuollon kautt' kulkisin kunnia-siaan, Mun Taiwallisen JSän maahan! Sitä nöyräst rukoilen Sulda.

28. Niemust ja tulewast Taiwan ilost Mä ratfi riemuita mahdan, Täält' häwäistyst, pilkkaa, mä kärsin palho, Waan sielun' siell' kunnias hohta; Mä JESusta kiitän sitt harpu kädes, Eht' halpa kyll olen mailman edes; Näin Jumal omians korja.

29. Basunan äänen me kaikki kuulem, Ross' HERran Duomioll' tullan, Me walicut oikiall' puolell' JSän Sitt' Palmu käsisä seisso, O! ihanaat ihmisten lapsi wainat, Kuing' kaunist te tässä nyt laulaa taidatt', Juur heljäll uusill kielill.

30. Mä Haleluja weisat' mahdan, Nyt tänä autuden päivän, Sill JESus mun ruokkii ain taiwan mannall, Ja syndini andex anda, Siis kiitos sull suloinen sielun Ylkä, Joka et minua koskan hylkä, Waan wahwistat Elämän leiwäll. Amen.

Toinen Wirsi.

Waroitus ahkeruteen, (wiimeisinä Ihmisen Pojan päiwinä) uskon ja rakkauden harjoittamisessa.

W. K. Ah! surutoin koskas synnistä lakkat, &c.

Ah! nostat sielut ylös synnin suosta; Ei sillä tawall' taiwan tietä juosta. Ah nostat! nostat! aika on jo tull'; Wai etkös tahdo nytkän synnill' kuoll'.

2. JESuren Kuollo ei ol' hyödyllinen, Niinkauwan kuin sun mieles luonollinen Sinne tänn' aina sua raatele, Jos et sä hartast armo eheille.

3. Ah! sielu parka lampus on jo sammun', Ellet sä wirko uuteen hengen haluun, Waan mielelläs kyll aina eheilet, Mist' jongun wäärän ilon löytänet,

4. Ja sinä raukka olet vielä perät' Juur onduwainen, ellei HERRa herät', Ja peljät' sinun oifein walwoman, Christusta Belialist eroittaman.

5. Ehtä sull myöskin joku walo olis, Niin et sä kuiteng' koko armo anois, Juur sulast armost HERRan Jesuren, Jong' tähdens mones siteis pysynet.

6. Mä rukoilen sinua HERRa Jesu, Ah! armahd', walais, misä oikiat nisut Olle, sun kallist siemen pellostas, Ah! katsahd' kuiteng' wihelijäisyttä.

7. Kynnellis Jesu edesäs nyt seison; Armahd' sieluan, kuin mones reisuus Waelda, ilman yhtän totuutta. Ah Jesu! Jesu minu wirwota.

8. Kaş ettei HERRan pelko sulda puutu, Koff et sä ihees vielä perät' suutu, Ett' wanha perind' makaa sydämes *), Se saastuttaa kaikk sielun ytimen.

9. Mutt joka hartast Jesust aina eşi, Ja lähte ulos penseyden päşist, Se ombi HERRan jäsen eläwä, Se hywin elämäns on päättävä.

10. Se wiimein iloon ijankaikkisehen, Niin wiedän kuin yr wiisas Neisykäinen, Jong lampu mailmas on palanut, Ei koston filmäns uneen painanut.

11. Kaşo jos waattes owat puhdistetut, Karitsan Weres **) aina uudistetut? Se ora tuore wiinapuusa on, Sentähden pyri ettes lang' kuolloon.

12. Tul' HERRa Jesu ***) wakewydes kanssa, Tul' rakas Ylkä sinun duomios kansa, Ah kuule! kuule suuri Jumala, Ah! ole nytkin vielä Auttaja.

13. Ah! walais ymmärhyren' ja myös mielen' Ah! perka sydämen ja awa kielen', Sun Nimeäs ain kaikis kiittämän, Ah! auta ett' jo alan liittämän.

14. Jesuren tulo kenen walmin löytä? Ah sielu älä enä welka täytä, Waan rukoil' hartast

*) Mos. 8: 21. **) Ilm. 1. 7: 14.

***) Ilm. 1. 22: 20.

walifkuffa uutt', Ilman sun sydämmes ei kofkan muut'.

15. Ah JESu! JESu herät' mu wastudest, Ja anna walo armost suurest uudest, Mut etten enä langeis sinust pois, Waan etc' ain sielun' sinust woiman jois.

16. Tul' JESu nyt myös herättämään kaikki, Ja walwomahan herätettyi waadi; Tähtä Sun falis joukoll' walitull': Woi! etten nytkän wiela taida tull'.

17. Sun tygös JESu, rakkaudes uudes, Ja halat' sinu hengen palawudes; Maahan sentähden kaikki järjen työ, Sun armos tähden kokonans nyt lyö.

18. Ja walais' silmän' waloll' aiwan uudell', Ah! JESu nytkin wiela äändän kuuldel', Tul' wäfewydes kanfa, sielui lyö: Ett' näkisit kuing piimia ombi yö.

19. Siis HERra minu wahwan pidä aina, Etten elämän' enä synnill' laina. Ah! JESu wahwist hamaan loppuun ast, Ett' pelastetux tulsin fuolemast.

20. Ah! kuinga suuri ilo taiwas liene, Eit' se haluan' sinne nytkän wiene, Ah! JESu auta piinas tähden nyt, Etten tästedes enä Sieluan' myy.

Kolmas Wirsi.

W. F. Armon Piiton Engel', 10.

Armo mä nyt kerjällen, Että Piinas Werinen Bois mun surkian pnhdistä; Ei kofkan omast ansiofta.

2. Koska Hengi sammu pois, Silloin paha luond' olis Balmis surman wetämään, Karwaan maktar tekemään. *

3. Mä makaan nyt synnifä, Hengellises fuollofa, Ah! en JESu hellitä, JESu! JESu lämmitä.

*) Esai. 3: 20.

4. JESU rewI ytimen, Kynnä kylmä sydämen,
Saata autuax synneistän', Weres woima anna
tänn'.

5. Piirit sielun' armollas, Hengen haluun woi-
mallas, Kadonnutta lammaSta Ehi ylös forwesta.

6. Wedä ylös syndisti', langennutta Zionit'
Kafenn' sanas nestellä, Etten pyhdäis estellä. *)

7. Ei ol' oma hurstaus, Koston synnist pelas-
tus, Palkka ombi kadotus, Synnin tähden hirmui-
sus.

8. JESU armahd' syndistä, JESU rukoil' ede-
stän', Pyhä Hengi, JESU Christ, Pelast synnin
Babelist.

9. JESU fuorman' kewitä, Paha tundon' selitä,
Weres woimaa nyt halan, Suo ettän täst wiel'
palan.

10. Suo Sun Ukos kâsitän, Hengen walos
omistan: Tunnon haawat parataan, Kost' JESUS
kâsitetän.

11. Zion waikiasst walitta, Ellei Armo hallise:
Surkia ombi tilan' myös, Ellen ole armon työs.

12. Uusi luondo Christures, Uudesa kuuliaisu-
des, Löyty Hengen walo uus, Waan ei järjen
sekoitus.

13. Ilman Isän **) wetämist, Ei ole odotta-
mist, Osallisutt' JESures, Ei rawindot' Sielulles.

14. Amen! Kiitos loppumac', Runnia suuri
taufomat, HERRA ***) minua armahda, Etten
Sieluan' kadota.

*) Luc. 11: 18. **) Joh. 6: 44.

***) Matth. 15: 22.